

ærede Medlemmer vil vide, Hjemmelen for den prisregulerende Myndighed i Henhold til Loven af 7. August. Med Hensyn til de Foranstaltninger, som bestaar i Henhold til denne Lov, gælder andre Regler; de opretholdes, indtil Rigsdagen beslutter deres Bortfald. Ogsaa med Hensyn til de Foranstaltninger, som maatte blive nødvendige i Henhold til de store Fordelingslove, som varer Høstaaret ud, er der Hjemmel; ogsaa naar Rigsdagen ikke er inde, er der Hjemmel. Men for det Tilfælde, Skyld, at en prisregulerende Myndighed skulde være nødvendig fremdeles, ogsaa under Rigsdagens Samvær, er det nødvendigt at tilvejebringe en Ordning, hvorved saadanne Foranstaltninger kan fremmes med behørig Hurtighed uden det Apparat, som Lovgivningen forudsætter og kræver grundlovmæssig og paa anden Maade, og ligeledes fordi mange af disse prisregulerende Foranstaltninger er af en saadan Art, at de mere egner sig til at fremmes ad Anordningens Vej end gennem egentlige Love.

Dette Lovforslag tilsigter da at tilvejebringe et saadant Instrument, idet jeg gaar ud fra, at alle paa Rigsdagen maa være enige om, at de Indberetninger, der foreligger fra de forskellige Institutioner og Nævn, som har med de overordentlige Forhold at gøre, og som i Henhold til Afviklingsloven af 11. April har forpligtet sig til at give Indberetning til Afviklingsudvalget, viser, at Forholdene ikke har udviklet sig saaledes, som mange havde ønsket og andre havde ventet, nemlig at de prisregulerende Foranstaltninger, naar vi naaede hen paa Efteraaret, skulde være overflødige, men at man tværtimod maa forudse, at den kommende Tid i høj Grad vil lægge Beslag paa Lovgivningsmagtens, Regeringens og Rigsdagens, Opmærksomhed overfor alle Prisforhold. Jeg har hos Afviklingsudvalget fundet fuld Tilslutning for denne Opfattelse, og ligeledes har jeg fundet fuld Tilslutning til Princippet i det Lovforslag, som jeg havde den Ære at fremsætte i udarbejdet Stand for dette Udvalg.

Forslaget gaar ud paa at tilvejebringe en Ordning, hvorved Indenrigsministeren bemyndiges til at udstede Anordninger, naar disse forud er godkendte af Rigsdagen, enten af Rigsdagens Udvalg eller af Rigsdagen selv. Naar Afviklingsudvalget er enigt, det vil sige, naar 7 af dets Medlemmer tiltræder en af Ministeriet udarbejdet Bekendtgørelse, sigende til at træffe Foranstaltninger til Regulering af

Priserne paa Livsfornødenheder og Varer, er Udvalget bemyndiget til at godkende disse, og Indenrigsministeren kan da udstede den. Saafremt en saadan Enighed ikke kan opnaas, skal Udvalget, snarest muligt, og senest 7 Dage efter Bestemmelssens Forelæggelse, give Meddelelse til Indenrigsministeren, og denne kan da forelægge Sagen for Rigsdagen, idet det jo ikke er givet, at en mindre Uenighed i Udvalget eller en Utilbøjelighed hos Udvalget til at godkende en Ordning nødvendigvis skulde give samme Resultat i Rigsdagen. En offentlig Forhandling om Spørgsmaalet vil ogsaa ofte være tjenlig. Naar Sagen forelægges for Rigsdagen, skal den kun undergives een Behandling paa samme Maade, som vi i de forløbne Dage har behandlet Spørgsmaalet om en i Henhold til Afviklingsloven forelagt Bekendtgørelse. De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget er supplerende Bestemmelser. Jeg skal kun nævne, at man i en af Paragrafferne opretholder Paalæget til de Institutioner, som er nævnte i Afviklingsloven — selvfølgelig forsaavidt disse Institutioner maatte bestaa —, om at afgive Indberetning til Rigsdagens Afviklingsudvalg.

Det er min Opfattelse, at det Lovforslag, som jeg herved har den Ære at anbefale til det høje Ting, vil være et tjenligt Instrument til at foretage prisregulerende Foranstaltninger. Jeg er af den Opfattelse, at det til disse er et bedre Instrument end den Afviklingsordning, som vi for Øjeblikket har. Den Afviklingsordning passede paa en Situation, hvori man haabede, at færre og færre Foranstaltninger skulde være nødvendige, at man efterhaanden kunde afvikle alt. Den foreslaaede Ordning synes mig at egne sig bedre for den Tid, vi gaar i Møde, som ikke er en Krigstid, hvor paa mange Maader offentlig Forhandling af Forholdene vanskeliggøres, men hvor det er naturligt, at Rigsdag og Regering i Forening drøfter de Foranstaltninger, som vil være nødvendige; kun er der sikret, at dette kan ske paa hurtig og bekvem Maade. Men jeg tilføjer: Loven her er ikke selve Prisreguleringen, det er kun Instrumentet, og jeg haaber, at Rigsdagen vil bistaa mig, saa længe det falder i min Lod, at dette Instrument maa blive anvendt paa behørig Maade til Bedste for Befolkningen.

Jørgen Jensen: Den højtærede Indenrigsminister mindede i sin Forelæggelse om, at Forholdene ude i Verden